

РЕШЕНИЕ

№ 667

гр. Русе, 18.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Боян П. Войков

при участието на секретаря Елка П. Цигуларова
като разгледа докладваното от Боян П. Войков Административно
наказателно дело № 20234520201077 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на „СИ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК: 160073395, със седалище и адрес на управление в гр. Пловдив, ул. „Дякон Иларион“ № 13, чрез адв. И. С. от АК – Пловдив, със съдебен адрес ***, против Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП № 8504526591, с което на жалбоподателя му е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

Жалбоподателят счита обжалвания електронен фиш за неправилен, незаконосъобразен и издаден при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Налице било нарушение на чл. 34, ал. 3 ЗАНН, защото електронният фиш бил издаден за нарушение, извършено на 20.04.2021 г., а след извършена справка в електронната страница на tollpass.bg се установявало, че електронният фиш бил „за издаване“, т.е. следвало да се приеме, че същият бил издаден извън предвидения в закона шестмесечен срок и образуваното административнонаказателно производство следвало да бъде

прекратено. Моли за отмяната на обжалвания електронен фиш.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Упълномощеният по делото защитник не излага допълнителни съображения, различни от тези в жалбата.

Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно уведомени, се представляват от юрк. Д. К., която оспорва жалбата, като излага пространни съображения за нейната неоснователност, претендира разноски за производството и депозира подробно писмено становище.

Районна прокуратура – Русе, редовно призована, не изпраща представител.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок на 15.03.2023 г. по пощата, при положение че електронният фиш е бил връчен на нарушителя на 13.03.2023 г., поради което се явява процесуално допустима.

По същество жалбата се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП № 8504526591 е издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ против „СИ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК: 160073395, за това, че на 20.04.2021 г., в 17,51 ч, влакоч марка „Рено Т“ с рег. № СВ 7210 НА, с технически допустима максимална маса 21 000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке, с общ брой оси на състава 5 и обща технически допустима максимална маса 50 000 кг, в община И.ово, при движение по път I-5 км 25+914 с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се движил без валидна маршрутна карта или без валидна тол декларация за преминаването по тол сегмент № *****, поради което не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП – нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП. Нарушението било установено с устройство № 40341, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, намиращо се на път I-5 км 25+914.

В жалбата са развити доводи единствено за издаване на обжалвания електронен фиш след изтичане сроковете по чл. 34 ЗАНН. Други съображения от страна на дружеството жалбоподател не са били излагани. На основание чл. 107, ал. 2 НПК съдът е изискал информация от доставчика на услуга за електронно събиране на пътна такса „ДИДЖИТОЛ СМАРТ

ИНФРАСТРУКТУРА“ АД, който е заявил, че с дружеството жалбоподател не са били в договорни отношения за предоставяне на деклариран данни за ППС с рег. № СВ 7210 НА, а от своя страна административнонаказващият орган е представил писмено доказателство, изходящо от „ИНТЕЛИГЕНТНИ ТРАФИК СИСТЕМИ“ АД, според което дружеството не е в договорни отношения с жалбоподателя за предоставяне на деклариран данни за ППС с рег. № СВ 7210 НА към момента на извършване на нарушението. От това следва изводът, че не са налице доказателства дружеството жалбоподател да е имало сключен договор с доставчик на услуга за електронно събиране на пътни такси към момента на извършване на нарушението. Дружеството жалбоподател не е използвало възможността да се движи по платената пътна мрежа чрез оборудване на процесното МПС с устройство, предаващо тол данни, но не са налице доказателства за това МПС да е била използвана и валидна маршрутна карта за датата на нарушението. След дадените указания към жалбоподателя да представи договор, сключен с доставчик на услуга за електронно събиране на пътни такси, същият проявява процесуална пасивност и не предоставя такава информация, поради което за съдебния състав е било невъзможно да установи дали дружеството действително е имало такъв сключен договор, доколкото е постъпила информация от основните два доставчика на услуга за електронно събиране на пътни такси. Основната линия на защита на жалбоподателя се основава върху твърдението за изтекли срокове по чл. 34 ЗАНН, което имплицитно се поддържа с молбата от 11.09.2023 г., като липсват твърдения процесното МПС да е било оборудвано с устройство за предаване на тол данни или да е имало закупена маршрутна карта.

Нарушението е описано ясно и подробно, с всички индивидуализиращи го белези, следователно електронният фиш не страда от визираните от жалбоподателя формални пороци. Не би било квалифицирано като порок според настоящата въззивна инстанция, правещ оспорвания електронен фиш незаконосъобразен, евентуалното му издаване по образец, различен от този, утвърден със заповед на председателя на Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура". Безспорно, при издаване на процесния електронен фиш е спазена изискуемата писмена форма за валидност на акта, като същият съдържа всички изрично и изчерпателно изброени реквизити, посочени в чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. Приемането на вътрешноведомствен акт, каквото

представлява утвърждаване на образец на електронния фиш, издаван от този административнонаказващ орган при упражняване на правомощията му по ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя за извършено административно нарушение, не може да е основание за незаконосъобразност на електронен фиш, който не е издаден по утвърдения образец, стига да е издаден в писмена форма и да съдържа задължителни реквизити, регламентирани в закона, за издаване на законосъобразен електронен фиш. Следователно, дори и да не издаден на утвърдения образец на електронен фиш, процесният електронен фиш е законосъобразен, издаден при спазване за законовите изисквания за форма на акта, съдържа всички задължителни реквизити и е годен да породи целените правни последици.

Не се подкрепят от събраните по делото доказателства и от нормативната уредба твърденията на жалбоподателя, че липсата на посочен орган като издател на електронния фиш нарушавал правото на защита, тъй като компетентният съд, който би разгледал жалбата срещу електронния фиш, бил предопределен от административнонаказващия орган. Независимо от това какви указания би дал административнонаказващият орган при обжалване, императивно задължение на всеки съд е да провери дали делото му е подсъдно. Съгласно чл. 59, ал. 1 ЗАНН местнокомпетентен е този районен съд, в района на който е извършено или довършено нарушението. В настоящия случай като място за извършване на нарушението е посочен 25 км и 914 метър на Първокласен път I-5 в община И.ово, на който е разположено контролно устройство № 40342, за чието местоположение има съставен Протокол за установяване годността за приемане на дооборудването на съществуваща стационарна контролна точка от 09.08.2019 г. Изрично посочено е, че жалбата следва да се подаде чрез Агенция „Пътна инфраструктура“, която се явява и административнонаказващият орган в този случай. Правилно е посочено кой е и местнокомпетентният съд съобразно мястото на извършване на нарушението, който се явява РС – Русе, тъй като нарушението е извършено и установено в рамките на община И.ово, попадаща в района на РРС. Въпросът за определянето на местнокомпетентния съд освен това не попада в обхвата на тези, при които неправилно даденото разрешение би довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, тъй като всеки съд, който установи, че делото не му е подсъдно съобразно правилата на местната подсъдност, е длъжен да го изпрати на

местнокомпетентния съд. Освен това съобразно субсидиарното приложение на чл. 42, ал. 1 НПК във вр. чл. 84 ЗАНН съдът се произнася по въпроса за подсъдността, като изхожда от обстоятелствената част на обвинението, следователно съдът, досежно преценката си дали е местнокомпетентен, е обвързан от посоченото за място на извършване на нарушението от административнонаказващия орган в санкционния акт, поради което не може да бъде споделен изводът на жалбоподателя, че по този начин се подменя местната подсъдност на правния спор.

При издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в липса на яснота относно това в какво нарушение е обвинен нарушителят. В електронния фиш изпълнителното деяние на нарушението било формулирано като алтернативност – за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Внимателният прочит на описателната част на нарушението обаче дава друга перспектива, а именно, че изпълнителното деяние се изразява в цялостното незаплащане на дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. Допълнението към това, в което се посочва, че незаплащането се дължи поради липса на маршрутна карта или неподадена тол декларация този съдебен състав не счита, че представлява елемент от изпълнителното деяние, доколкото описаното в санкционната норма нарушение по чл. 179, ал. 3б се състои в изцяло или частично незаплащане на дължимата пътна такса. В този смисъл е без значение причината, поради която това задължение не е било изпълнено, в частност дали е трябвало да се подаде маршрутна карта или тол декларация. Няма как административнонаказващият орган да проведе изследване на въпроса по какъв начин е следвало да стане заплащането на тол таксата, още повече че двете алтернативни възможности представляват еднакъв способ за нейното заплащане и изборът им е изцяло предоставен на ползвателя на платената пътна мрежа като съгласно чл. 10б, ал. 4 ЗП размерът на дължимата за плащане тол такса се определя въз основа на реално получени деклариращи тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7, или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта. Административнонаказващият орган следи само за факта на плащането, който няма да е осъществен, без да са изпълнени изискуемите съгласно ЗП и Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на

смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминатото разстояние задължения за установяване размера на пътната такса, които пък на своя страна зависят именно от избора от ползвателя на платената пътна мрежа вариант измежду два такива за деклариране и заплащане на тол таксата. Изборът как да бъде определено това разстояние, респ. да бъде заплатена таксата, съгласно чл. 10б, ал. 4 ЗП, е предоставен на ползвателя на пътната мрежа – това може да стане въз основа на реално получени декларирани тол данни, удостоверени по реда, предвиден в наредбата по чл. 10, ал. 7 (т.е. по реда на Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминатото разстояние) или чрез закупуването на еднократна маршрутна карта, която дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут. Следователно не се касае до алтернативни задължения, които могат да бъдат вменени на съответния субект, което да обосновава извод и за две алтернативно съществуващи форми на изпълнителното деяние на нарушението по чл.179, ал.3а от ЗДвП, а за единно задължение за деклариране на изминатото разстояние по платената пътна мрежа, съответно за заплащане на дължимата за това тол такса, което задължение обаче може да бъде изпълнено чрез два способа – чрез подаване на декларирани тол данни посредством съответните технически средства и софтуерни продукти за геопозиционирането на превозните средства и изминатото от тях разстояние в рамките на платената пътна мрежа и заплащане на така определената тол такса или чрез закупуване на маршрутна карта за предварително определения от ползвателя маршрут. Касае се до регламентирано право на ползвателя на платената пътна мрежа да избере един от двата начина на отчитане на изминатото разстояние, а не за уредено от закона негово задължение. Задължението и при двата начина на отчитане, за което се налага санкцията, е неплащане на дължимата тол такса, което, изключва възприетата от жалбоподателя теза за алтернативност на изпълнителното деяние на нарушението – в този смисъл е и Решение № 98/22.05.2023 г. по КАНД № 59/2023 г. на АдмС – Русе.

Неоснователни са развитите доводи в жалбата за това, че следвало да се прилагат давностните срокове по чл. 34 ЗАНН. В Тълкувателно решение №

1/26.02.2014 г. по т.д. 1/2013 г. на ОС на ВАС се посочва, че производство по издаване на електронен фиш е отделно от производството по установяване и налагане на административни наказания с АУАН и НП. Електронният фиш е приравнен на АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Аргументът, че началото на производството по издаване на електронен фиш се поставяло със заснемането на извършеното нарушение посредством електронната система, което заменяло съставянето на АУАН и имало същото правно значение, не се подкрепя от нормативната уредба като извод, защото, ако самото заснемане бъде възприето като съставяне на АУАН, то би следвало нарушителят да бъде уведомен за извършеното заснемане и да му бъде дадена възможност да възрази срещу него или срещу извършеното нарушение, каквито правни възможности законодателят при издаването на електронния фиш очевидно не е предвидил. Следователно самият факт на осъществено заснемане на превозно средство не може да бъде приравнен на съставяне на АУАН, доколкото АУАН представлява юридически акт, срещу който може да се възрази както при съставянето му, така и в 7-дневен срок след това, както и да бъде поискано събирането на доказателства. Извършването на заснемането представлява фактическо действие, необходимо за издаването на електронен фиш, а последният представлява юридически акт, който едновременно установява нарушението и налага наказание на нарушителя. Поради тези съображения е невъзможно да се използва методът на правната аналогия във връзка с прилагането на сроковете по чл. 34 ЗАНН и спрямо издаването на електронните фишове. Самият електронен фиш се отличава от наказателното постановление не само по юридическата си природа, но и по реквизити, тъй като с него едновременно се констатира административното нарушение и се налага административно наказание, а формалните изисквания към оформлението на същите се съдържат в два различни закона – ЗАНН и ЗДвП.

Предвид обстоятелството, че нарушението е извършено преди влизане в сила на разпоредбата на 189з ЗДвП, то принципно са налице формалните предпоставки за приложението на чл. 28 ЗАНН. В настоящия случай обаче съдът счита, че нарушението не представлява маловажен случай. То не разкрива смекчаващи обстоятелства, обосноваващи по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от

същия вид. Нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажно, тъй като засяга обществени отношения, свързани с поддръжката и ремонта на републиканската пътна мрежа. Във всички случаи деянието разкрива една и съща обществена опасност и по един и същ начин нарушава установения ред на държавно управление. Деянието не е резултатно и е достатъчно управлението на МПС по републикански път, без да е била заплатена пътна такса, за да възникне административнонаказателната отговорност за нарушителя. Липсата на настъпили вредни последици, която липса е преценена от законодателя при формулиране на състава на конкретното деяние, не може да се цени едновременно и като едно от основанията за квалифициране на случая като маловажен. Възприемането на тази теза би довело до квалифициране на всички случаи на формални нарушения като маловажни, което обезсмисля наказуемостта за извършени безрезултатни нарушения въобще.

Доколкото деянието е осъществено от юридическо лице, то въпросът за вината не следва да се изследва, тъй като административнонаказателната отговорност на юридическите лица е безвиновна и обективна.

Предвид тези обстоятелства правилен се явява изводът на административнонаказващият орган, че е осъществен съставът на нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, което е подведено под санкционната норма на чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

С оглед гореизложеното обжалваният електронен фиш следва да бъде потвърден, а жалбата против него – оставена без уважение.

Предвид изхода на делото административнонаказващият орган има право на разноси. Проведени са три съдебни заседания, във всяко от които участие е взел процесуалният представител на административнонаказващия орган. Предвид липсата на повече от едно твърдение за незаконосъобразност в жалбата, поради което и по-малко събран обем от доказателства, делото е с по-ниска от средната фактическа и правна сложност, характеризираща делата от този вид. Материалният интерес обаче е сравнително висок, а именно в размер на 2 500 лв. Поради тези съображения съдът счита, че на административнонаказващия орган ориентиран към средния предвиден в чл. 27е, изр. 2 от НЗПП размер, а именно 115 лв.

Мотивиран така, Русенският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП № 8504526591, с което на „СИ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК: 160073395, със седалище и адрес на управление в гр. Пловдив, ул. „Дякон Иларион“ № 13, му е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП.

ОСЪЖДА „СИ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК: 160073395, със седалище и адрес на управление в гр. Пловдив, ул. „Дякон Иларион“ № 13, **ДА ЗАПЛАТИ** на Агенция „Пътна инфраструктура“, със седалище в гр. София, пл. „Македония“ № 3 сумата от **115 лв.** – разноски за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране в 14-дневен срок от съобщаването му пред Административен съд – Русе.

Съдия при Районен съд – Русе: _____